

عنوان مقاله:

ویژگی های زیست محیطی خلیج فارس و جایگاه آن در کنوانسیون های کویت و حقوق بین الملل دریاها 1982

محل انتشار:

فصلنامه اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، دوره 23، شماره 89 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

سهراب عسگری - استادیار گروه جغرافیا، دانشگاه پیام نور مرکز اراک

فرزانه صادقی - کارشناس جغرافیا

زهرا خان محمدی - کارشناس جغرافیا

خلاصه مقاله:

منطقه خلیج فارس از 8 کشور کرانه ای و یک گستره آبی به وسعت تقریبی 240000 کیلومتر تشکیل شده است. میزان دست یابی کشورهای ساحلی به آب های خلیج فارس البته در میان کشورهای کرانه ای یکسان نیست و این مسأله باعث بروز مشکلاتی گردیده که پیامدهای زیست محیطی خطرناکی در پی داشته است. خلیج فارس که در گذشته به دریای پارس مشهور بوده، دارای شرایط خاص زیست محیطی و طبیعی است و با دریاها و گستره های آبی دیگر تفاوت های زیادی دارد. به دلیل وجود همین تفاوتها در دهه 1970 دفتر محیط زیست سازمان ملل متحد کنوانسیونی را به نام کنوانسیون کویت تصویب کرد تا کشورهای ساحلی در حفاظت از محیط زیست این دریا حساس تر از گذشته عمل کنند و در جهت حفظ محیط زیست این دریا تلاش نمایند. در دهه های اخیر به دلیل مجموعه فعالیت های نامطلوب انسانی در شکل های گوناگون محیط زیست خلیج فارس زیانها و خسارت های زیادی را محتمل شده است. در نتیجه فعالیت های ویرانگر انجام شده اکوسیستم منحصر ب هفرد این دریاها در حال نابودی است. گستره تخریبها در این دریا بسیار وسیع بوده و انواع فعالی آنها را شامل م ی شود. تغییر شکل ساحل توسط برخی از کشورها یکی دیگر از اقداماتی است که در روند تخریب محیط زیست این دریا با سرعت بیشتری ادامه پیدا می کند. این مقاله تلاش کرده ضمن بررسی وضعیت طبیعی و زیست محیطی خلیج فارس، جایگاه آن را در کنوانسیون کویت و کنوانسیون حقوق بین الملل دریاها 1982 سازمان ملل به شکل تحلیلی- علمی مورد بررسی قرار داده و به وظایف کشورهای ساحلی در نگهداری از این دریا اشاره نماید

کلمات کلیدی:

خلیج فارس، محیط زیست، کنوانسیون کویت، کنوانسیون 1982 حقوق دریاها، کشورهای ساحلی، اکوسیستم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/514616>

